

Crònica

Democràcia local: vint-i-cinc anys i el futur

Prop de set-cents alcaldes i exalcaldes, diputats i exdiputats van assistir el dia 11 de desembre de 2004 a un dinar promogut per la Diputació, celebrat a Peralada, per commemorar el vint-i-cinquè aniversari de les primeres eleccions municipals democràtiques i per valorar la feina feta per les seves corporacions durant els cinc lustres transcorreguts.

Diputats i regidors en actiu van compartir taula amb els que s'han retirat de l'escena política activa, en un acte multitudinari altament emotiu, ple de retrobaments i també d'enyorança dels companys que no han pogut assolir aquesta fita. Va ser una reunió farcida de records, emboirada per la nostàlgia del temps passat però il·luminada

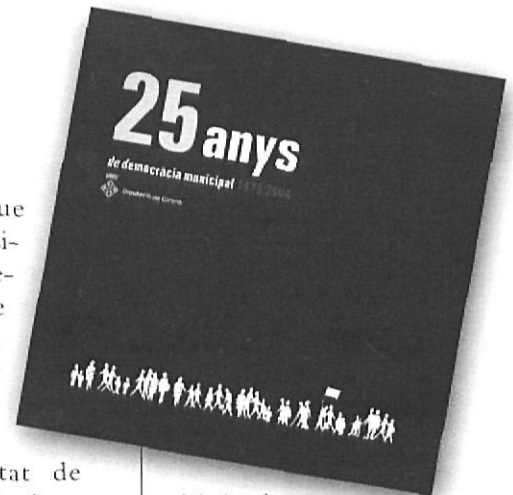
per la il·lusió del futur.

Del futur va parlar, en la seva intervenció, una nena de dotze anys, en nom dels qui no saben res del passat: ells han viscut sempre en democràcia i només coneixen la dictadura com el darrer capítol de l'assignatura d'història. Del futur va parlar el president de la Diputació, Carles Páramo, en reclamar un cop

més tot allò que cal per fer possible el ple desplegament de l'acció municipal: major nivell de competències, major capacitat de decisió sobre la despesa pública, ajuts adequats a la magnitud dels objectius i a l'esforç dels polítics i dels tècnics que dediquen tantes hores del seu temps a la cosa pública. Del futur va parlar el director d'*El Punt*, Xevi Xirgu, en un text de l'opuscle commemoratiu repartit entre els assistents: «El progrés del país ha de passar forçosament per tenir uns governs locals forts, amb prou capacitat i autonomia per incidir en la vida

diària de tots els ciutadans».

Tothom estava d'acord, doncs, que el futur s'ha de construir amb uns ajuntaments dotats alhora de més eines polítiques i de la corresponent suficiència financera. Però tothom coincidia, també, a atribuir als ens locals —malgrat les limitacions— la gran transformació social i ciutadana del postfranquisme. Jordi Xargayó, director del *Diari de*

PERE DURAN

Dues panoràmiques del dinar multidinari de Peralada.

Girona, deia en l'opuscle esmentat que era en l'àmbit local on s'havia produït la veritable transició, perquè «les eleccions de 1979 van trencar els motlles i van esbantar les portes de la democràcia amb l'accés a la gestió municipal de representants de tot l'espectre polític». A l'acció decisiva jugada pels partits en aquest procés, Enric Matarrodona, president del Col·legi de Periodistes, hi afegia la que van dur a terme, entre 1977 i 1979, «les associacions de veïns i les comissions de control municipal, els components de les quals, en molts casos, van acabar nodrint els ajuntaments democràtics».

El canvi, en efecte, va culminar i es va consolidar quan van poder participar en la vida pública tots els ciutadans, de qualsevol condició, ideo-

logia o procedència. Aquesta va ser una altra constatació de la jornada: la política municipal és la més propera, no sols perquè físicament és la més immediata, sinó sobretot perquè qualsevol ciutadà té dret a exercir-la si s'ofereix per fer-ho i és elegit per la col·lectivitat. Gràcies a aquest protagonisme popular, i a la convivència directa amb les inquietuds reals de la gent i els problemes concrets de cada dia, els nostres pobles i ciutats han pogut experimentar en els últims vint-i-cinc anys tants canvis exteriors i tantes mutacions internes. I va ser bo que els responsables d'aquesta transformació es trobessin distesament per comprovar l'abast de la feina feta i per celebrar l'oportunitat democràtica d'haver-la pogut fer.

Narcís-Jordi Aragó

Turisme: el congrés de la taxa

El II Congrés de Turisme de Catalunya, celebrat a la Fira de Girona entre el 15 i 17 de desembre passat, i que va aplegar 700 persones, va posar damunt la taula el tema del finançament municipal i la polèmica possibilitat d'establir una taxa turística que els empresaris rebutgen

L'establiment d'una taxa que gravi les pernactacions del turista, establerta a d'altres països i durant un temps a les Illes, ha estat la pedra de toc d'un congrés que gairebé la totalitat de personalitats i mitjans han qualificat d'excel·lent en la seva execució, i que, alhora, ha fet augmentar en un 30% l'ocupació hotelera de la ciutat. Mentre que la Federació de Municipis de Catalunya veu el gravamen com una font de

recursos inevitable, en una etapa on la construcció tendeix a reduir-se per evitar malmenar el territori i, per tant, la reclamen com a pal·liatiu, els hotelers neguen la seva utilitat i addueixen que encariria les destinacions.

En aquest sentit, els alcaldes de la Costa Brava reclamen una reforma del finançament local que els ajudi a fer front a una població que, a l'estiu, es multiplica i els obliga a

L'últim fulletó turístic de l'Ajuntament de Girona.

